

fri, men jeg har ment, at de skulle henføres til samme Position som almindelige Mursten og Tagsten og altsaa til den Told, som Regeringsforslaget har derfor, idet jeg ikke har været med til at stille Forslag om Toldfrihed for Mur- og Tagsten.

Stilling: Efter den indgaaende Udtalelse fra min ærede Sidemand til venstre (Harald Hansen), og navnlig efter at han har slaaet fast, at de Udtalelser, der jævnlig høres om Toldbeskyttelse for Industrien, i Grunden ere i mange Henseender og paa mange Omraader aldeles uberettigede, kan jeg spare nogle af de Udtalelser, som jeg ellers vilde være kommen med i den Retning, og skal kun fremsætte nogle korte Bemærkninger med Hensyn til enkelte Positioner, som der hidtil er gaaet noget lettere hen over. Navnlig efter at det yderligere er præciseret af den ærede næstsidste Taler, skal jeg ikke være saa flem ved den ærede 1ste Landstingsmand for 8de Kreds (Breinholt) med Hensyn til hans Udtalelser om Industriens Fordring paa Beskyttelse, men jeg vil dog tillade mig en Bemærkning med Hensyn til Vædringsforslaget til Position Nr. 42, Galanterivarer. Den ærede sidste Taler mente, at det vilde være uheldigt at komme til en Sondring eller Deling deraf i forskellige Positioner. Naar der er foreslaaet, at Regeringsforslagets oprindelige Bestemmelse, en Krone i Told, skal sættes ned til 50 Ore, er det særlig motiveret af Hensyn til, at der er saa mange Brugsgenstande, der falde ind derunder. Den ærede 1ste Landstingsmand for 6te Kreds (S. Pedersen) udtalte i Gaar, at han for sit personlige Vedkommende vilde, naar der kunde finde en Sondring Sted, være med til at gaa til en yderligere høj Told, men nu mente det ærede toldkyndige Medlem (Martensen), at en saadan Sondring vil være vanskelig at gennemføre. Ja, et er, at

der ganske vist ogsaa findes en Mængde Brugsgenstande under den. Nu sagde den ærede 1ste Landstingsmand for 8de Kreds i Gaar, at Grunden til, at han ikke vilde være med til denne Forhøjelse, er Uengstelse for, at der vil opstaa indenlandske Fabrikker, der om kort Tid ville forlange yderligere Beskyttelse. Ja, ganske vist, Industrien er og har i lang Tid været Stedbarn; det er næsten, som om man stifter en Brand i Næsen paa visse Folk, naar der tales om Storindustri og Beskyttelse som Livsbetingelse for den, men der er dog i den senere Tid et andet Stoford, der er kommet frem, nemlig at man gerne vil være med til at gøre noget for at bevare det lille Haandværk, bevare de smaa Hjem. Det er næsten blevet et Løsen rundt omkring. For saa vidt jeg kan betragte mig som Repræsentant for Haandværkere og industridrivende, maa jeg have Lov til at sige, at det er paa høje Tid, at der gaas over fra Ord til Gerning. Vi have maasse ventet alt for længe, inden vi have gjort noget for det lille Haandværk og de smaa Hjem, og det er et Spørgsmaal, om de Anstrængelser, der nu gøres ved Nedsættelse af en Næringslovkommission og ved Toldrevisionen, ville være i Stand til at bevare det lille Haandværk og de smaa Hjem. Jeg tvivler derpaa for mange Haandværks Vedkommende. Det er nemlig saa, at Haandværket i mange Retninger, som det ikke er ubekendt for de Herrer, er nu gaaet over til at blive Storindustri. Hele Tidens Udvikling har ført det med sig, og jeg behøver ikke yderligere at pege paa, hvad Grunden dertil er. Denne Udvikling kunne vi ikke skruer tilbage, men vi maa tage Forholdene, som de ere. De Haandværk, som Storindustrien har kastet sig over at udbytte, lade sig ikke bringe tilbage til det samme Standpunkt som tidligere. Hvad vi skulle kaste os over, er Specialisering, Frembringelse af kunstindustrielle Genstande og af naadanne Genstande, som